

ПРОТОКОЛ

№ 122

гр. С., 26.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Д. Стефанов
Съдебни АНДОН АТ. АТАНАСОВ
заседатели: Станимир Ст. Петков

при участието на секретаря ИЛКА Й. ИЛИЕВА
и прокурора Б. Н. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Пламен Д. Стефанов Наказателно дело от общ характер № 20242200200036 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За Окръжна прокуратура С., редовно призована, се явява прокурор Б. С..
Подсъдимият И. С. К., редовно призован, се явява лично и с адв. М. А.
от АК-Я., редовно упълномощена.

Адв. Н. Д. от АК – С., редовно упълномощен, не се явява.

Пострадалите М. Б. З., М. М. А., Л. М. Й., Б. М. З., Л. Х. Х., Б. Д. Х., Р.
Д. В., А. Д. Х., редовно призовани, се явяват лично и с повереника си адв. А.
Н. Б. от АК С., с пълномощно по делото.

Съдът ДОКЛАДВА постъпила на 15.02.2024 г. молба от адв. А. Б. –
САК, с искане за конституиране в качеството на частни обвинители на М. Б.
З. – съпруг на пострадалата М. Д. З.а, М. М. А. дъщеря на постр. З.а, Л. М. Й.
– дъщеря на постр. З.а, Б. М. З. – син на постр. З.а, Л. Х. Х. – майка на постр.
З.а, Б. Д. Х. – брат на постр. З.а, А. Д. Х. – брат на постр. З.а и Р. Д. В. – сестра
на постр. З.а против подсъдимия И. С. К..

Съдът ПРЕДОСТАВИ възможност за становище по направените
искания с правно основание чл.76 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Няма пречка да бъде уважено искането на пострадалите
да бъдат конституирани като частни обвинители в наказателния процес.
Искането е своевременно, във връзка с предмета на делото и намирам, че
няма пречка молбата да бъде уважена.

Адв. А.: Считаю, че няма пречка да бъдат конституирани пострадалите

като частни обвинители в процеса.

Подс.К.: Присъединявам се към становището на защитника ми.

Съдът НАМИРА за основателно и своевременно направеното искане за конституиране на пострадалите лица в качеството на частни обвинители.

Съгласно разпоредбата на чл. 76 от НПК, пострадалият претърпял имуществени или неимуществени вреди от престъпление, което се преследва по общия ред, има право да участва в съдебното производство като частен обвинител. Със задължителна съдебна практика – Постановление № 4/1961 г., Постановление № 5/1969 г. на Пленума на ВС и Тълкувателно решение от 21.06.2018 г. по тълк.дело № 1/2016 г. на ОСНГТК на ВКС, е определен кръгът на лицата, които имат право на обезщетение, поради смърт на пострадалия при непозволено увреждане. Исканията по настоящото дело са направени от лица от най-близкия роднински кръг на пострадалата, очертан с посочената задължителна съдебна практика.

Така мотивиран и на основание чл.248 ал.2 вр. чл. 76 и сл. от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТИТУИРА в качеството на частни обвинители в производството по настоящото наказателно дело М. Б. З. – съпруг на пострадалата М. Д. З.а, М. М. А. дъщеря на постр. З.а, Л. М. Й. – дъщеря на постр. З.а, Б. М. З. – син на постр. З.а, Л. Х. Х. – майка на постр. З.а, Б. Д. Х. – брат на постр. З.а, А. Д. Х. – брат на постр. З.а и Р. Д. В. – сестра на постр. З.а, като за техен процесуален представител е упълномощен адв. А. Б. от АК – С..

Адв. Б.: Най-напред имам искане за прекратяване на производството по делото и връщането му на досъдебната фаза, тъй като считам, че са налице съществени процесуални нарушения, т.е. посоченото в обстоятелствената част на обвинителния акт не отговаря на диспозитива. Второто ми искане е за отвод на прокурора, тъй като считам, че по някаква причина са налице предпоставките на чл. 29 ал.2 от НПК. Причината е следната: На първо място, още при първото разглеждане на делото, повдигнатото обвинение, неизвестно защо, беше повдигнато по чл. 5 от НК, която е обща разпоредба и пред първия състав аз направих искане в съдебно заседание за изменение на повдигнатото обвинение, предвид бланкетния характер на правната норма на чл. 343. Такова не беше сторено и в последствие Апелативен съд-Б. измени повдигнатото обвинение, което е право на съда, но както и ВКС в решението си отбелязва е когато в обстоятелствената част на обвинителния акт, каквото липсва, съществуват данни доколко е извършено такова нарушение и това беше причината за отмяна на решението на Апелативен съд-Б. и връщане на делото в досъдебната фаза за отстраняване на процесуалните нарушения, които са довели до ограничение правата на страните. В конкретния случай какво се случва? При предявяване на материалите по делото, процесуалният

представител на частните обвинители направи изявление, което беше оставено без уважение от страна на прокуратурата за повдигане на обвинение по първоначалния текст, като прокурорът очевидно се мотивира с решението на ВКС, където се коментират някакви други нарушения. Четейки основно решението на ВКС, видно от неговите мотиви, както и от мотивите, видно от неговите мотиви от решението на Върховния съд, както и от мотивите в обвинителния акт а така повдигнатото обвинение по чл. 123 от НК, което аз считам за липсва на каквато и да е идея в тази насока, се касае все пак за движение на автомобила, т.е. ако имаме някаква нарушена правно-регламентирана дейност, която е свързана с товаро-разтоварна дейност, но без управление на автомобила, аз бих се съгласил, че деянието е съставомерно по чл. 123 от НК, но безспорно е установено, каквото е било и задължението на Вашия съдебен състав, при насрочване на разпоредителното заседание да се обърне внимание на тези обстоятелства и би следвало още сега Вие да го оправдаете. Причинно-следствената връзка между съставомерния резултат, въпреки че е свързано с товаро-разтоварна дейност, не е боравенето с уреди за товарене и разтоварване, така както е посочено по някаква си инструкция на дружеството „М.-С.“ АД. В тази насока, безспорно е установено и в мотивите на ВКС и в постановлението на прокуратурата, че престъпния резултат е настъпил вследствие процеса на движение на автомобила, т.е. във всички случаи пряката причинно-следствена връзка е именно това движение, което е безспорно установено. Искам отвод и връщане на делото за доразследване, тъй като обстоятелствената част не отговаря на диспозитива. Другото ми искане е да конституирате като граждански ответник и от името на доверителите ми, предявям срещу „М. С.“ АД частични искове от по 100 000 лева за всеки един от тях, представляващи частично от сумата от 220 000 лева, какъвто считам, че е справедливият размер, дължащ им се за причинените неимуществени вреди. В тази връзка имам искане за конституиране на граждански ответник именно „М. С.“ АД.

ПРОКУРОРЪТ: На мен са ми станали ясни мотивите на повереника на гражданските ищци. Неговият е проблем единствено и само, че обвинението не е по чл. 343 от НК и аз го разбирам напълно, само че какво обвинение следва да се повдигне на И. С. К. не го решава повереника на гражданските ищци, решава го прокурора. Така съм решил, така съм преценил, такова обвинение съм повдигнал. Ако съдът намери, че И. С. К. не е виновен по това обвинение, следва да го оправдае. Пак казвам, това е моето становище. Що се отнася до искането за отвод, предоставям на съда. Пак повтарям, единственият проблем на повереника на гражданските ищци и частни обвинители не е прокуратурата, а правната квалификация на деянието и то се изясни в днешното съдебно заседание, защото при първото разглеждане на делото, когато И. С. К. беше привлечен да отговаря за извършено престъпление по чл. 343 от НК, граждански иск в наказателния процес

нямаше. Наясно сме за какво иде реч, предоставям на съда да прецени.

Адв. А.: Считам, че искането на процесуалния представител на частните обвинители за отвод на прокурора по настоящото дело за неоснователно и ще Ви моля да постановите съдебен акт в този смисъл. Основанията ми за това са само в две насоки. Първото по отношение на това е, че прокурорът, ползвайки се като всеки магистрат в тази държава, има право и има задължение да повдигне и да поддържа обвинение по отношение на делата, които са му били разпределени. Така, че не мисля, че това може да бъде основание за отвод не само на прокурора С., но и на всеки един прокурор във всяка една прокуратура. Няма спор, че в досъдебната фаза прокурорът е господар на производството, като той има правото и задължението да определи качеството на лицата, участващи в това производство, а именно - кой да бъде обвиняем, кой да бъде свидетел и т.н. и което е направил всъщност в конкретния случай прокурор С.. Така, че по основанията по отношение на квалификацията, която е дал и която е счел за относима към конкретния казус, не може и не следва да бъде прието като основание за отвод на наблюдаващия прокурор. Второто ми твърдение за неоснователност, действително производството пред Вас се явява второ пред С.ският окръжен съд, след като веднъж беше разгледано с внесен обвинителен акт за извършено престъпно деяние по смисъла на чл. 343 от НК за извършено нарушение на правилата на чл. 5 от ЗДвП. Този текст, обаче, беше известен както на страните в процеса, така и на решаващия съд. Действително Апелативен съд-Б. направи промяна в тази квалификация досежно „пълнежа“ на разпоредбата на чл. 343 от НК, като прие, че няма как обща разпоредба като тази по чл. 5 от ЗДвП да попълни бланкетния характер на деянието по чл. 343 от НК и замени това за деяние с нарушение на правилата по чл. 20 от ЗДвП. Това можеше да стане още в състава към С.ския окръжен съд, тъй като няма спор по въпроса, че има право да приложи закона за еднакво наказуемо престъпление. Така, че това не може да бъде вменено като вина на прокурора и това да е основание за отвод, защото това е било неговото виждане, той го е внесъл в съда и дали съда, с оглед събраните доказателства ще прецени, че това е правната квалификация, която е извършена от нашия подзащитен и не може да бъде отговорност на прокурора. В момента, в който делото влезе в съдебната фаза, прокурорът наравно със защитата и частните обвинители, става една равнопоставена страна и няма как да носи отговорност буквално за решенията на съда.

Реплика на адв. Б.: Точно това, което заяви защитника и това е абсолютно основание за отвод на прокурора. При една и съща фактическа обстановка, без промяна на фактите, прокурорът веднъж повдига обвинение по чл. 5 от ЗДвП, в следващия момент повдига обвинение по чл. 123 от НК. Това е причината. В тази връзка, следва да се има предвид именно това обстоятелство, което заяви и преди малко прокурора и поради тази причина поисках реплика, че право било на прокуратурата срещу кого и как да

повдига обвинение. Да, абсолютно право, но другото право, което е на прокуратурата е общия надзор за законност, така че нека да не се разделят двете функции на прокуратурата и това още повече затвърждава моето впечатление, че следва да бъде отведен от производството по делото този прокурор, тъй като за едно и също деяние без промяна на фактическа обстановка се повдигат две различни обвинения.

Адв. А.: Ако влезем в този тон, господин Председател, следва да не забравяме, че производството е принесено в горните инстанции само и единствено по жалба на подсъдимия, т.е. внасянето на нов обвинителен акт, въобще е отежняващо за него обстоятелство, но тъй като са въпроси по съществуващото на спора, не смятам, че в момента, дори не следва да ги обсъждаме.

Съдът се оттегля на тайно съвещания.

След като прецени доводите на повереника на частните обвинители за отвод на наблюдаващия прокурор, както и становището на защитника на подсъдимия и становището на прокурора по делото, съдът счита, че не са налице основанията на чл. 47 ал.1 вр. чл. 29 ал.2 от НПК за отвеждане на наблюдаващия прокурор.

Съгласно разпоредбите на НПК господар в досъдебното производство е наблюдаващия прокурор, определен по конкретното дело и негово е правото и задължението да повдига и поддържа обвинение по отношение на делата, които са му били разпределени и преценката на наблюдаващия прокурор какво обвинение да бъде повдигнато и поддържано не може да бъде основание за неговия отвод.

Ето защо, водим от гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането за отвод на наблюдаващия прокурор Б. С..

По отношение на направеното искане за конституиране на граждански ответник по делото, съдът ще се произнесе в отговора на въпросите, които се обсъждат в разпоредителното заседание, съгласно разпоредбата на чл. 248 ал.2 от НПК.

СТРАНИТЕ: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

Съдът намира, че няма законова пречка да бъде даден ход на разпоредителното заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ход на разпоредителното заседание.

Съдът ПРЕДОСТАВИ възможност на участниците в разпоредителното

заседание да изразят становището си по въпросите, съдържащи се в разпоредбата на чл.248 ал.1 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Аз и при предното разглеждане на делото имах известни колебания дали да взема отношение по въпросите на чл. 248 от НПК и те не са се изпарили и към днешна дата. За да спазим процедурата, делото е подсъдно на съда. Няма основания за прекратяване и спиране. Не е допуснато нарушение на процесуалните правила. Не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила. Не се налага разглеждане на делото при закрити врати. Взета е мярка за неотклонение „Подписка“, която намирам, че е адекватна на процесуалното поведение на подсъдимия. Нямам искания за събиране на нови доказателства. Ако съдът си промени мнението и не върне делото днес, насрочете го за открито съдебно заседание с призоваване на свидетелите.

Адв. Б.: По т.1 делото е подсъдно на С.ския окръжен съд. По т.2 считам, че са налице основания за прекратяване на наказателното производство. По т.3, считам, че са налице допуснати на досъдебното производство отстраними процесуални нарушения, които биха довели до ограничаване на процесуалните права на всички от страните, като изразих мнение по тази насока, а именно – обвинителният акт не отговаря на изискванията на НПК и в обстоятелствената част на същия не са отразени, има разминаване между обстоятелствената част и диспозитива. Само за прецизност обръщам внимание каква е разликата между обвинителния акт внесен за разглеждане пред Вашия състав, че подсъдимия И. С. К. бил нарушил чл. 123 ал.1 предл. 2 от НК, който член, обаче, го запълваме с някаква си инструкция, която не е регистрирана никъде, освен в М.та, но по-специално Раздел I, т. 25, което какво гласи: „като при разтоварване на самосвала не е подходил внимателно и с оглед на мястото на разтоварване не се е уверил, че в зоната на разтоварване няма хора и че при липса на видимост от мястото на управление в зоната на разтоварване, не е осигурил ограничението на достъп на хора до зоната на разтоварване преди разтоварване, така че да има време за избягване на опасността“. Този текст е много по-общ от чл. 5 ал.1, каквото беше по първоначално повдигнатото обвинение от същия прокурор и Раздел III 3, т. 17 – „като е извършил разтоварване на автосамосвала в движение и с вдигнат кош, с което е допуснал причиняването на смъртта на М. Д. 3.а от гр. С.“ – престъпление по чл. 123 ал.1 предл. 2 от НК. В конкретния случай, както отбелязах, преди даване ход на делото, по първоначалното дело, както в досъдебното производство, така и в съдебното производство, по безспорен и категоричен начин се установи, че когато е паднал кошът, водачът е бил в автомобила и се е движил напред – назад. Не съм аз човекът, който да казва на прокурора, че освен чл. 20 ал.1 има и чл. 25, защото потегляне - спиране, движение на заден ход и т.н. представлява маневра по смисъла на специалния закон, изпълващ нормата на чл. 343 от НК. В тази връзка, считам че има допуснато съществено процесуално нарушение и пряката причинна връзка е

именно управлението на автомобила, за да падне коша, а не боравенето с уредите на повдигане и сваляне на коша. При конфликт на законов акт и подзаконов акт, ако въобще тази инструкция може да се квалифицира като подзаконов акт, на всички нас в тази зала е ясно приоритета на кое – именно на законовия акт и това е ЗДвП, а не някаква си инструкция, която по никакъв начин не е заведена в никакви си регистри и т.н. и е представена по делото много по-късно след настъпване на инцидента. Така, че считам, че в случая е абсолютно процесуално нарушение и делото следва да бъде прекратено и върнато в досъдебната фаза. По т. 4, дали са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила, считам, че не са налице такива. По т.5 не се налага разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия или съдебен заседател, както и назначаване на защитник, вещо лице, преводач на български жестов език и извършване на съдебно-следствени действия по делегация. По взетите мерки за процесуална принуда да се потвърдят. Искания за събиране на нови доказателства, с оглед направеното искане за връщане на делото в досъдебната фаза, на този етап нямам. Насрочване на съдебно заседание и лицата, които следва да се призоват по него, по т.8, в случай, че не бъде уважено искането за прекратяване, което считам, че следва да бъде сторено от Вашия съдебен акт, следва да бъде отложено делото с призоваване на всички страни, включително и конституиране на работодателя на подсъдимия и да се произнесете по отношение на гражданския иск, който предявих пред Вас за неимуществени вреди на моите доверители. С оглед реда, по който евентуално може да тръгне това производство, аз също имам още едно искане - да запитате подсъдимия дали поддържа участието на адв. Д. в настоящото производство, тъй като адв. Д. е процесуален представител на ЗАД „А.И.“ и в заведените граждански искове срещу застрахователя, обаче, той представлява ответника по делото, а именно – ЗАД „А.И.“. В конкретния случай при така повдигнатото обвинение по чл. 123 от НК, вече застрахователят не отговаря за вредите, които следва да бъдат възстановени на моите доверители и би следвало подсъдимият да отговаря с личното си имущество, както и гражданският ответник срещу когото съм насочил иска – солидарно към подсъдимия и към тях. В този случай считам, че има налице конфликт на интереси между процесуалният представител като защитник – колегата Д. и волята на подсъдимия.

Адв. А.: Господин Председател, колегата Д. в днешния ден има служебни ангажименти. Той представлява моя подзащитен, но не може да участва в днешното съдебно заседание, като предварително сме разговаряли с подзащитния и тоя няма възражения в днешното съдебно заседание да бъде представляван само от мен като защитник.

Подс. И. К.: Съгласен съм в настоящото съдебно заседание да ме представлява адв. А. без да присъства адв. Д., който няма възможност днес да се яви.

Адв. А.: Становището на защитата по въпросите посочени в чл. 248 от НПК – настоящото производство е подсъдно на С.ски окръжен съд. По т. 2 не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. По т.3 считам, че в хода на досъдебното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от категорията на отстранимите такива така, както е посочил законодателя. По отношение на направеното искане от процесуалния представител на частните обвинители по този текст, считам, че същото е неоснователно, тъй като доводите, които изложи не отговарят на предвиденото в чл. 249 ал.4 от НПК, където изрично, конкретно и точно са посочени кои са онези отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които могат да доведат до прекратяване на съдебното производство и отстраняването на същите. Посочените като такива от процесуалния представител на частните обвинители касаят съществото на спора, а не са такива по посочения текст от закона. По т.4, считам, че не са налице основания за разглеждане делото по реда на особените правила. По т.5 не са налице основания за разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия или съдебен заседател, както и назначаване на защитник, вещо лице, преводач на български жестов език и извършване на съдебно-следствени действия по делегация. По т.6, с оглед на процесуалното поведение на подзащитния ми считам, че не са налице основания за промяна на мярката му за неотклонение, която е „Подписка“. По т.7, на този етап нямам искания за събиране на нови доказателства. По т.8, моля да насрочите съдебно заседание с призоваване на свидетелите и вещото лице, посочени в списъка за призоваване. По ал. 2 на чл. 248 от НПК, с оглед направеното искане за конституиране на граждански ищци в настоящото производство, аз първо считам, че такова съдът не може да направи, с оглед обстоятелството, че така направеното изявление на процесуалния представител не отговаря на изискванията на чл. 85 от НПК, тъй като писмена молба с посочване на трите имена на подателя, лицето срещу когото се предявява, престъплението, характера и т.н. – няма. Отделно от това, аз не разбрах от кого се предявява този иск. Каза ни се - от всички, които са в залата. Това не е начина. Още повече, че е гражданският иск, макар и по наказателния процес че се разглежда по реда на ГПК и едно такова обобщаване не следва да бъде прието, като отговарящо на изискванията на ГПК, макар и в наказателния процес предявен граждански иск. Отделно от това, с оглед претенцията да бъде конституиран и граждански ответник, в лицето на „М. С.“ аз считам, че всичко това е излишно, ненужно и ще затрудни наказателния процес, който всъщност е водещия в настоящото производство. Ето защо, Ви моля да не уважавате искане за конституиране на пострадалите в качеството на граждански ищци в наказателния процес, както и конституирането на граждански ответник в настоящия процес.

Адв. Б.: Очевидно на колегата не е ясно, че на основание чл. 85 ал.2 от НПК, молбата за конституиране на граждански ищец, текстът е „молбата

може да бъде устна или писмена“, така че в конкретния случай молбата е своевременно направена, от легитимни лица и посочих, че това са само преките наследници. Ако съдът желае ще ги изброя поименно.

Съдът се оттегли на съвещание.

След съвещание, съдът като взе предвид обстоятелството, че се е запознал с материалите по делото и като изслуша становището на страните във връзка с въпросите, съдържащи се в разпоредбата на чл. 248 ал. 1 от НПК, констатира следното:

1. Настоящото дело е подсъдно на С.ския окръжен съд.

2. Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

3. Съдът намира, че са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.249, ал.4, т.1 вр.чл.248,ал.1, т.3 от НПК, допуснати в досъдебната фаза на производството. Производството по настоящото дело е образувано по внесен обвинителен акт срещу подс. К. с обвинение за извършено престъпление по чл. 123, ал. 1, предл. 2 от НК, затова, че на 01.10.2019 г., в гр.С., поради немарливо изпълнение при упражняване на правно регламентирана дейност-источник на повишена опасност, като шофьор на товарен автомобил над 12 тона – влекач „.....“ модел „.....“ с рег. №, с прикачено към него ремарке – тип „гондола“ с ДК №, при осъществяване на товаро-разтоварни дейности не е спазил разпоредбите на „Инструкция за безопасна работа при товаро - разтоварна дейност с автомобили и ремаркета“ приета и одобрена със заповед със Заповед № 2/07.11.2018г. на изпълнителния директор на „М. С.“ АД-С., визириани в Раздел I, т.25, като при разтоварване на самосвала не е подхождал внимателно и с оглед на мястото на разтоварване не се е уверил, че в зоната на разтоварване няма хора и, че при липса на видимост от мястото на управление до зоната на разтоварване, не е осигурил ограничаването на достъпа на хора до зоната на разтоварване преди разтоварването, така че да има време за избягване на опасността, както и Раздел III, т.17, като е извършил разтоварване на автосамосвала в движение с вдигнат кош, с което е допуснал причиняването на смърт на М. Д. З.А, от гр. С..

В обвинителния акт и диспозитива на обвинението не е посочена коя е правно регламентираната дейност, която обвиняемия е извършвал. Сочи се, че деянието на обвиняемия е непредпазливо при форма на вина небрежност по смисъла на чл.11, ал.3 пр.1 от НК, без да изяснено деянието при извършването на коя професия е осъществено, която е правно регламентирана и с кой нормативен акт.

Посочено е, че обв. К. е правоспособен водач, че с трудов договор е бил назначен в „М. С.“ АД-С. на длъжност шофьор на тежко товарен автомобил над 12 тона, което предполага, че той управлява /кара/ този автомобил. Ако това е правно регламентираната дейност, която осъществява обвиняемия би

следвало доколкото тя е правно регламентирана в ЗДвП и ППЗДвП да бъдат посочени нарушения извършени от обвиняемия по тези нормативни актове и съответно квалификацията на деянието би била друга.

Доколкото в обвинителния акт и диспозитива на обвинението е посочено допуснато нарушение на Раздел I, т.25 и на Раздел III, т.17 от „Инструкция за безопасна работа при товаро - разтоварна дейност с автомобили и ремаркета“ приета и одобрена със Заповед № 2/07.11.2018г. на изпълнителния директор на „М. С.“ АД-С., може да се предполага, че правно регламентираната дейност е извършваната товаро-разтоварна работа, но това не става ясно, както от обвинителния акт, така и от диспозитива на обвинението в който не е посочено нарушение на Наредба № 12 от 30.12.2005г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при товаро-разтоварна работа, която правно регламентира тази дейност. В чл. 1 от тази наредба е посочено, че с нея се определят изискванията за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при извършване на товарно-разтоварни работи. В чл. 19 от същата е посочено недопускане присъствието на хора и придвижването на подвижно работно оборудване и транспортни средства в зоната на възможно падане на товари при извършване на товарно-разтоварни работи и преместване на товари с повдигателни съоръжения, както и присъствието на хора в транспортни средства при товаренето/разтоварването им с повдигателни съоръжения. Член 22 от Наредбата сочи, че товарно-разтоварните работи се извършват само ако е извършено оценяване на риска съгласно разпоредбите на Наредба № 5 от 1999 г. за реда, начина и периодичността на извършване на оценка на риска (ДВ, бр. 47 от 1999 г.), а чл. 24., ал.1 регламентира местата за извършване на товарно-разтоварни работи и складиране на товари.

Ако правно регламентираната дейност е свързана с конкретното работно място на открито и нарушени изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване от обв. К., то би следвало прокуратурата да посочи конкретните нарушения на НАРЕДБА № 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване.

В обвинителния акт не са посочени техническите правила и норми от съответния нормативен или поднормативен акт, които конкретизират дължимото поведение на обв. К.. „Инструкция за безопасна работа при товаро - разтоварна дейност с автомобили и ремаркета“ приета и одобрена със Заповед № 2/07.11.2018г. на изпълнителния директор на „М. С.“ АД-С. няма характер на нормативен или поднормативен акт, които съгласно Закона за нормативните актове се издават от компетентен държавен орган, какъвто изпълнителния директор на „М. С.“ АД-С. не е.

Неспазването на изискването за посочване на техническите правила и норми от съответния нормативен или поднормативен акт, което е нарушено ограничава правото на обв.К. да се запознае с обвинението в неговия пълен

обем, за да може да се защити адекватно и по най-добрия за него начин. Това води до значително ограничаване на правото на защита и се приема за съществено нарушение на процесуалните правила. Посочените нарушения на „Инструкция за безопасна работа при товаро - разтоварна дейност с автомобили и ремаркета“ приета и одобрена със заповед със Заповед № 2/07.11.2018г. на изпълнителния директор на „М. С.“АД-С. не могат да запълнят бланкетната диспозиция на чл. 123 от НК. По този начин повдигнатото обвинение не е прецизно и ограничава правото на обвиняемия да научи за какво престъпление е привлечен.

Предвид гореизложеното и на основание чл.249, ал.4, т.1, вр.чл.248, ал.5, т.1, вр.ал.1, т.3 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

1. Делото, образувано по внесения от Окръжна прокуратура - С. обвинителен акт против подсъдимия И. С. К. за престъпление по чл. 123 ал.1 предл.2 от НК, е подсъдно на С.ския окръжен съд.

2. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

3. На досъдебното производство е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия да научи за какво обвинение е привлечен в това качество.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 36/2024г. по описа на ОС-С. и ВРЪЩА делото на прокурора за отстраняване на допуснатите отстраними процесуални нарушения, описани в обстоятелствената част на определението.

Предвид прекратяването на съдебното производство, съдът не следва да се произнася по предявения устно граждански иск и искането на повереника на частните обвинители за конституиране на граждански ответник.

Определението подлежи на обжалване и протестиране по реда на Глава 22 от НПК пред Апелативен съд-Б. в седмодневен срок от днес.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 11:00 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____